

nu, at han maa tage Afstand fra Bestemmelserne i § 1, fordi der ikke er nogen Grund til at ændre ved Invalidforsikringslovens Grundlag; den Kritik, der er rejst derimod, siger det ærede Medlem er ubeføjet. Deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret; jeg synes, der er god Anledning til denne Kritik. Der er Anledning til den, baade hvad angaar de gældende Bestemmelser. Følger overfor selve Aandssvageforsorgens Ordning og med Hensyn til de Konsekvenser, som disse Bestemmelser og Tildeling af Invalidere til aandssvage Personer har haft baade for de Hjem, hvori de aandssvage findes, og for de aandssvage selv. Vi maa bort fra de Tilstande, som er etableret ved den bestaaende Lovgivning, men kan man finde bekvemmere, bedre Veje end dem, der her er peget paa, Veje, som det er lettere at komme frem ad, og navnlig Veje, som ikke giver Anledning til nogen som helst Bekostning, er jeg, maaske i Modsætning til det ærede Medlem, paa ingen Maade saa forlibt i mit eget, at jeg ikke kan se Fordelen ved andres; naar de fremstilles for mig, vil jeg altid være villig til at erkende dem. Jeg har kun sagt, at den Vej, det ærede Medlem har peget paa til Erstatning for de Forslag, som her stilles, i forsikringsmæssig Henseende er behæftet med en saadan Urimelighed, at jeg maa nære Betænelighed ved at følge den, idet den nemlig vel giver Adgang til at komme ind under en Forsikring, men nægter vedkommende Forsikringens Goder, i det Øjeblik han rejser Krav om at komme til at nyde disse. Hvis man kan gøre noget saadant, kan man løse Problemet paa den Maade, som det ærede Medlem har foreslaaet. Men jeg finder, at det vilde være en saa skrigende farvet Lap paa hele den sociale Forsikrings Klædning, at jeg vil være betænkelig ved at sætte den paa — den vil i alt Fald ikke være nogen Pryd.

Det ærede Medlem kom igen ind paa de Vanskeligheder, som vilde følge af Behandlingen af Spørgsmaalet om, hvilke kronisk syge der skal automatisk ind under Invalidforsikringen, og hvilke der kun skal have Adgang efter en nærmere Undersøgelse, eventuelt nægtes Adgang. Det ærede Medlem siger i denne Forbindelse, at Vanskeligheden ikke ligger i at nævne Sygdommene, men i at bedømme deres

Virkning. Deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem, men jeg har med mine Udtalelser kun ment, at den Indsigt i Behandlingen af saadanne Spørgsmaal, som en Sygekasselæge gennem sin Praksis har indvundet — i mange Tilfælde gennem en Praksis, som baade har omfattet et tal-mæssigt stort Klientel og strakt sig over lang Tid —, maa antages at være saa omfattende, at Lægen ud fra den Vejledning, som gives ham, besidder Mulighed for at bedømme en paa dette Omraade foreliggende Situation. Det ærede Medlem sagde saa; at det er ikke Fattiglovens § 63, 3die Stykke, men 2det Stykke, der har givet Anledning til Betæneligheder, Jeg kan dog ikke se, at 2det Stykke angaar noget som helst, der vedrører Invalidforsikringsloven, det angaar faktisk kun Sygekasseloven. I det forelagte Lovforslag er der intet, som berører den kronisk syges Adgang til de statsanerkendte Sygekasser som nydende Medlem, og jeg ser ikke, at der i 2det Stykke er Tale om andet.

Jeg har med min Henstilling om en nærmere Overvejelse af det ærede Medlems Forslag til Erstatning for § 1 i det foreliggende Lovforslag ikke ment en Overvejelse, som skulde betyde Begravelse; tværtimod, jeg har ment, at den Tanke, som jeg naturligvis ogsaa forud for dette Lovforslags Udarbejdelse har været inde paa, og som det ærede Medlem nu har fremdraget her, ikke uden videre bør afvises, navnlig ikke, hvis der kan findes Veje til at udforme den saaledes, at den ikke staar i saa grelt et Modsætningsforhold til almindelig Forsikringsopfattelse, som Tilfældet er med den Form, det ærede Medlem har udtrykt. Jeg takker for Tilsagnet om en velvillig Behandling af Lovforslaget, og jeg vil meget henstille, at denne Behandling kunde foregaa saa hurtigt, at der kan være Udsigt til at faa de Ulemper, som klæber ved den bestaaende Ordning, bragt ud af Verden i indeværende Rigsdagssamling ved en Lovgivnings Gennemførelse.

Veistrup: Maa jeg først sige til den højtærede Minister, at jeg følte mig ikke mere imponeret, fordi det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) gav Tilslutning til de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte. Naar den højtærede Minister